

[Ragnhild Andersen.]

mener man bør se på, for siger man, at hver gang pristallet stiger eller falder med 2 pct., skal pensionen forhøjes med 2 pct., er det klart, at det ikke er ligegyldigt, hvilket tal man går ud fra. Jo højere tallet er, des flere points stigning skal der til, før reguleringen slår igennem. Det kan lyde lidt indviklet, og det er også indviklet for uindviede, men jeg er sikker på, at såvel den højtærede socialminister som udvalget er klar over, hvad det drejer sig om. Jeg opfordrer ærede medlemmer af det høje ting til at kigge på denne side af sagen, for ingen kan være tjent med eller interesseret i, at den beskudne regulering af folkepensionen, vi har, skal forringes til ugunst for folkepensionisterne i fremtiden. Jeg opfordrer til, at man ændrer denne bestemmelse, før lovforslaget kommer til tredje behandling.

Bestemmelserne i det forslag, som vi om lidt skal tage stilling til — jeg håber, at man også tager hensyn til vore underændringsforslag — vil jo betyde, at vi fra nu af skal kalde rentemodtagere for folkepensionister eller invalidepensionister. Mit parti er sammen med rentemodtagerne og befolkningen tilfreds ikke alene med navneforandringen, men også med, at det første beskudne skridt til en betryggende folkepension nu bliver taget. Vi understreger, at det kun kan betegnes som et første skridt, men det er et skridt i den rigtige retning. De 400, 500 og 600 kr. og de to trediedele beløb heraf, som de enlige vil få i de tre kommunegrupper, kan kun ses som begyndelsen og ikke slutstenen på den folkepension, som de dårligst stillede håber på og ser hen til. Beløbene vil med den størrelse, de vil få, når de skal deles ud på de månedlige pensioner, betyde 22 kr. mere om måneden i København til de enligstillede. Det er penge, der vil falde på et tørt sted, og som folkepensionisterne vil være glade for, men det er klart, at det kan ikke være det endelige mål, som er at sikre en betryggende pension. Forhåbentlig vil man også under udvalgsbehandlingen nå frem til at følge vort parti i forslaget om, at de foreslåede forbedringer træder i kraft fra den 1. april og ikke, som det foreslås nu, fra 1. oktober.

Der er dog, forekommer det mig, ingen grund til for de forskellige partier at bryste sig af deres fortjenester i forbindelse med

dette lovforslag. Der har vel nok været talt i årevis om folkepensionen som om ingen anden lov; der har vel nok været holdt valgtaler og delt løfter ud og sagt smukke ord i den forbindelse, men der har på samme tid i det høje ting været parlamentarisk flertal for at gennemføre en begyndende folkepension allerede i flere år. Netop derfor ser jeg ingen anledning for de to partier til at bryste sig i særdeleshed over deres gerninger her i dag. Dette flertal burde forlængst have udnyttet muligheden og være gået i gang med folkepensionen; men godt er det da, at det endelig sker. Regeringen burde have udnyttet den mulighed noget før. Det er jo først nu, da befolkningens tålmodighed, ikke mindst de ældres, er på bristepunktet, at man kommer med visse realiteter. Det skal ikke underkendes, at disse realiteter er begyndelsen, den rigtige begyndelse, men de kan ikke være slutstenen på folkepensionen. Det kaldes fra nu af pension, men endnu vil det ikke være den betryggende pension, som det store flertal af befolkningen, ikke mindst de dårligst stillede, venter sig. De vil blive ved med at vente på at få en bedre pension end den, der fremkommer, når de får pensionen forhøjet med de foreslåede beløb. Kravet om en forsvarlig folkepension vil ikke forstumme, før pensionen er kommet op på en for de dårligst stillede i vort land forsvarlig højde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de af mit parti stillede underændringsforslag. Jeg håber, at der kan findes støtte til deres gennemførelse her i tinget, og jeg tilsiger medvirken til gennemførelse af de ændringer, der iøvrigt er tale om.

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enker m. v.) hilser mit parti med glæde velkommen. Vi havde, som der også er givet udtryk for fra anden side, hellere set en egentlig enkepensionsordning, men vi forstår, at der vel også knytter sig vanskeligheder til gennemførelsen af en sådan. Vi betragter det forslag, som vedtages her i dag med de forbedrede bestemmelser for enker og enlige mødre, som et betydningsfuldt skridt på vejen til den enkepension, som vi håber vil blive det næste forslag fra den højtærede socialminister.

Den udvidede overgangshjælp i § 282